

עמ"ת 21489/05/21 - מיכאל פינזור נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 21489-05-21 פינזור(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 369840/2021

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
עורר	מיכאל פינזור (עציר)
	ע"י ב"כ עו"ד ליאונד פרחובניק
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

ערר על החלטת ביהמ"ש קמא מיום 9.5.21 המורה על מעצרו עד תום ההליכים של העורר או שחרורו ככל שימציא חלופה הכוללת מעצר בית מלא בפיקוח 2 מפקחים, ערבות עצמית על סך של 10,000 ₪ וערבות צד ג' של כל מפקח על סך 5000 ₪.

1. כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של גניבת אופניים. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לשחרורו בתנאים מגבילים, בטענה כי לאור עברו הפלילי של העורר שלחובתו 17 הרשעות קודמות בעבירות פריצה, גניבה וסמים, ושחרורו ממאסר ארוך בעבירת רכוש רק כחודש טרם ביצוע העבירה נשוא התיק דנן, קיימת עילת מעצר של ביטחון הציבור.

2. בדיון בביהמ"ש קמא מיום 9.5 הסכים העורר לקיומן של ראיות לכאורה, אולם טען כי לא מתקיימת עילת מעצר. לטענת העורר העבירה המיוחסת לו בוצעה ללא תכנון מוקדם או שימוש באמצעים מיוחדים, ואין בעברו הפלילי כדי להקים עילת מעצר.

העורר טען כי אמו ואחותו אינן יכולות לשמש כמפקחות, והתנאים להם עתרה המשיבה אינם ישימים.

3. המשיבה טענה כי לאור עברו הפלילי של העורר, מאסר על תנאי בר הפעלה, שחרורו ממאסר רק כחודש לפני ביצוע העבירה ושימוש בסמי רחוב, ובהתחשב כי אין באפשרותו להציע מפקחים ראויים, לא ניתן לאיין מסוכנותו לביטחון הציבור.

4. ביהמ"ש קמא קבע כי בהתחשב כי העורר הודה בחקירתו על גניבת האופניים לצורך רכישת סמים, ובהתחשב בעברו הפלילי המכביד, קיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר, ויש לקבוע חלופה ראויה על מנת שניתן יהיה לשחררו.

לפיכך, נקבע כי ככל שתוצע חלופה הכוללת מעצר בית מלא בפיקוח 2 מפקחים ראויים, ערובה עצמית על סך 10000 ₪, הפקדה על סך 3500 ₪ וערבות צד ג' של כל מפקח על סך של 5000 ₪, יוכל העורר להשתחרר ממעצר.

עד שיומצאו התנאים הראויים ישאר העורר במעצר עד תום ההליכים.

5. לטענת העורר עבירת רכוש יחידה המיוחסת לו אינה מקימה עילת מעצר של מסוכנות לביטחון הציבור; העבירה נמצאת ברף הנמוך, נעדרת כל תחכום, ערכה מזערי וללא כל התארגנות; תנאי השחרור שנקבעו אינם מידתיים, ויש לאזן בין יכולתו הכלכלית של העורר לבין הסכנה הצפויה משחרורו; אין בידי העורר להציע מפקחים למעצר בית מלא, אלא לחלופה פחות הרמטית בבית אמו

6. לאחר שמיעת טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות

7. השאלה במחלוקת הנה קיומה של עילה.

8. כב' השופט עמית בבש"פ 45/10 פאדי מסארוה נגד מדינת ישראל, התייחס למסוכנות בביצוע מקרה של עבירת רכוש יחידה, בקבעו:

"כשלעצמי, אני מתקשה לקבל את הטענה כי בכל מקרה של עבירת רכוש יחידה או עבירת רכוש לא מתוככמת, לא קמה עילת מעצר. יש בגישה זו כדי לעודד בעקיפין ריבוי עבירות, שהרי כל שרשרת עבירות מתחילה בעבירה הראשונה, שמא יאמר העבריין לעצמו כי אין סיכון שייעצר ב"מכה" הראשונה... אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה."

9. בבש"פ 3429/15 יצחק שוקרון נ' מדינת ישראל, נדחתה טענת המשיב כי לא מתקיימת עילת מעצר לאחר שהואשם בביצוע עבירת פריצה לרכב (אמבולנס) וגניבה (סם לשימוש עצמי) בהינתן עבר פלילי:

"בצדק נקבע בהחלטת בית המשפט המחוזי כי יש ליתן משקל לעברו הפלילי של המבקש בבחינת המסוכנות הנשקפת ממנו. משכך, ובהינתן עברו הפלילי המכביד של המבקש, ומשאין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה נגדו, אין תימה שנקבע כי קיים יסוד סביר להניח כי שחרורו של המבקש מסכן את ביטחון הציבור" (הדגשות אינן במקור)

10. בעמ"ת 28049-12-15 מדינת ישראל נ' חרב, מיום 15.12.15, נדון עניינו של נאשם שיוחסה לו עבירת רכוש יחידה, ללא עבר פלילי. ונקבע כי צריכת סמים בכמויות רבות, ניסיונות גמילה שכשלו,

שימוש בכל הכנסותיו לצריכה סמים, מחלה נפשית (סכיזופרניה), 21 אשפוזים פסיכיאטריים והתקוטטות רבה של הנאשם עם הסובבים אותו - הם המעידים על מסוכנותו של הנאשם לביטחון הציבור. משכך, נקבע כי קיימת עילת מעצר.

11. הכלל לבחינת העילה- לא היקף גיליון ההרשעות, גם לא סוג ההרשעות בלבד; הבחינה בעבירה רכושית היא -המארג הכולל של דרך חיים - האם דרך נורמטיבית המלמדת על מעידה או התנהלות עבריינית; כיבוד החוק ונציגיו, דרך ביצוע העבירה, ביצוע יחד או צוותא, ורקע של שימוש בחומרים ממכרים, כל אלו מציבים מארג, המלמד אם קיימת מסוכנות לציבור, ולו גם לרכוש הציבור. (השווה וראה לרבות לאסמכתאות- **עמ"ת 12478-04-15 שלבי נ' מ"י**, כב' השופט מרזל).

12. בעניינו, מדובר ב"שור מועד" בכל הנוגע לעבירות רכוש. לחובת העורר 17 (!!) הרשעות קודמות בעבירות רכוש וסמים, כאשר בגין הרשעה אחרונה שוחרר ממאסר ארוך של למעלה משנתיים רק כחודש לפני ביצוע, לכאורה, של העבירה בתיק דנן, ועומד כנגדו מאסר על תנאי בר הפעלה. די בכך כדי ללמד כי מורא החוק בעיני העורר אינו רב, ועל כן שילוב רף המעשה (שאכן אינו גבוה) עם רף העושה- מקים עילת מעצר.

13. לאמור יש להוסיף גם הודאת העורר עצמו על שימוש בסמי רחוב, וביצוע העבירה לצורך רכישת סם. צירוף עברו הפלילי המכביד של העורר בצד השימוש בסמים יוצר מסוכנות.

14. ביהמ"ש קמא הבהיר כי ככל שתוצע חלופה מניחה את הדעת, ישוחרר העורר ממעצר, ואיני רואה להתערב בהחלטתו. העילה קיימת והדלת פתוחה להציג מערך שניח דעת בית המשפט קמא.

15. איני משוכנע כי הכרח בחלופה הרמטית; יחד עם זאת ברור כי הדבר מסור לשיקול דעת בית המשפט קמא ; יובהר- העובדה כי העורר מתקשה בקיום תנאים שנקבעו, אין משמעה כי הכרח לאמץ כל חלופה שתוצע.

16. בשתי נקודות רואה אני להדגיש ולהפנות- האחת, מקום בו קיים קושי לעמוד בקיום תנאי ערובה שנקבעו, יש לקבוע דיון בהתאם להוראות הקבועות בסעיף 47 לחוק; אי יכולת להציב תנאי ערובה מחייב שקילה ואיזון נוספים (לאו דווקא שינוי החלטה אלא לכל הפחות שקילה). הנקודה השניה- חלופה זמן לא אחת משנה נקודת האיזון; לא אחת גם מקום בו קיימת מסוכנות, חומרת עבירה גבוהה יותר, חלופה הזמן היווה טעם המצדיק הגמשת כללי החלופה או הערובה (ראה למשל בש"פ 2548/20 **פלוגי נ' מ"י**, עבירת מין- השבת נאשם לאזור בו מתגוררות מתלוננות, בעיקר בשל חלופה זמן וענישה צפויה, ולמרות סיכון לא מבוטל להישנות).

17. על כן, לעת זו הערר נדחה; ככל ותוך 30 ימים מהיום לא תגויס הערובה, יוכל העורר להגיש בקשה

לעיון חוזר ויהיה מקום לשקול שנית.

ניתנה היום, ב' סיוון תשפ"א, 13 מאי 2021, בהעדר הצדדים.